

cd

"Zarys historii i propedeutyki farmacji", Czesław Fink-Finowicki, Warszawa 1959 : [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 6/1, 154

1961

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Antoni Żabko-Potopowicz, *Historia leśnictwa*. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego (wyd. powielane), Warszawa 1960, s. 281.

Temat *Historii leśnictwa* jest ujęty z punktu widzenia przede wszystkim ekonomicznego. We wstępie autor podejmuje próbę określenia zakresu i przedmiotu badań historii leśnictwa oraz jej stosunku do pokrewnych dyscyplin naukowych, odnajdując silną więź łączącą ją z naukami przyrodniczymi, geograficznymi, historycznymi, ekonomicznymi i technicznymi.

Całość podzielona jest na trzy zasadnicze części, obejmujące las i leśnictwo w okresie dla ziem Polski przedhistorycznym, w epoce feudalnej oraz w ustroju kapitalistycznym. Po każdym rozdziale autor podaje literaturę (selekcyjną) w językach obcych i polskim, obejmującą zarówno wydawnictwa zwarte jak i ciekawsze artykuły. Główny nacisk położono na omówienie leśnictwa w Polsce i w krajach z nią sąsiadujących w wieku XIX i XX.

Praca wydana w formie powielonej jako uzupełnienie wykładów i skrypt dla studentów świadomie pomija lub znacznie zawęża niektóre zagadnienia może nawet z pewną szkodą dla czytelnika. Jednak przy zupełnym braku opracowań ogólnych z tego zakresu, skrypt prof. A. Żabko-Potopowicza jest cenną pozycją dla historii leśnictwa.

cd

Czesław Fink-Finowicki, *Zarys historii i propedeutyki farmacji*. Państwowe Zakłady Wydawnictw Lekarskich. Warszawa 1959, s. 150.

Niewielki objętościowo podręcznik o charakterze kompilacyjnym, przeznaczony dla pracowników aptek i farmaceutów, obejmuje rozdziały: *Krótki zarys dziejów farmacji, Farmacja w Polsce, Farmakopee, Studia farmaceutyczne, Zadania farmacji, Zakres działania i rola farmaceutów w społeczeństwie, Apteka i jej urządzenie, Wyższe uczelnie medyczne z wydziałami farmaceutycznymi w Polsce*. Dwa pierwsze rozdziały o charakterze historycznym stanowią objętościowo ponad dwie trzecie całego materiału.

Autor mówi o najstarszych zabytkach piśmiennictwa farmaceutycznego Indii, Chin, Babilonu i Egiptu. Rozwój farmacji w Grecji starożytnej związany ściśle z filozofią (nauki lekarskie przeszły bowiem z rąk kapłanów do rąk filozofów i uczonych), po upadku cesarstwa rzymskiego obniżył się znacznie poziom nauk medyczno-farmaceutycznych. W średniowieczu, z chwilą gdy cesarz Fryderyk II wydał dekret o rozdzieleniu zawodu lekarskiego i farmaceutycznego (1224 r.), farmacja została wyodrębniona jako samodzielna dyscyplina. Mówiąc o XIX wieku autor podaje kilkadziesiąt krótkich notek biograficznych zasłużonych farmaceutów, którzy przyczynili się do rozwoju wiedzy o leku, uwzględniając także ich zainteresowania i publikacje z zakresu historii farmacji. Dopełnieniem szkicu dziejów farmacji w Polsce są ilustracje — karty tytułowe dawnych druków farmaceutycznych i herbarzy oraz portrety — a także piśmiennictwo podane na końcu książki.

cd

Erwin Treu, *Die Bildnisse des Erasmus von Rotterdam*. Basel 1959. Stron 55 oraz 20 ilustracji (2 barwne). (Gute Schriften).

Autor omawia kilkanaście portretów Erazma i na tym tle kreśli nie tylko krótki zarys dziejów ikonografii związanej z wielkim uczonym Renesansu, lecz także daje przegląd ważniejszych kwestii malarstwa portretowego tej epoki.